சிவராமஜெயம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார்சரித்திரம்.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியா

ரவர்களால் இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

உ

கடவுள் துணை.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திரம்.

விநாயகர் துதி-வெண்பா.

பூமாது நாயகனும் பொன்னுலகைச் சூழமரர்
கோமானுங் கோழிக் கொடியோனும்-சாமான்
கரத்தானுமானும் கருணைமொழியைந்து
கரத்தானிருதாளே காப்பு.

விருத்தம்.

மூன்றுபத்திரண்டேயென்னும் முன்னவருரையைத்தேர்ந்து
தான்பரமதற்குயிடு தாவெனப்பரங்களுக்கு
நோன்பெனஅன்னமீந்து னுட்பொருளறியவென்றே
கூன்மதிஜடிலனுண்ட குறையினிவிளம்புவேனே.

சிவனடியாரைக்காணாமல் சிறுத்தொண்டர்புலம்பல்.

சிவசாம்பவசிவசாம்பவ சிவசாம்பவசிவமே
தவமேபுரியடியார்களைக் காணேனென்னபவமே (சிவ)

அன்னமதுபடைக்கவென்று லடியார்களைக்காணேன்
முன்னாள்விதிப்பயனோ யெவர்முறையோ வொன்றுந்தெரியேன்

என்விதியோஉன்செயலோ யீசாவொன்றுந்தெரியேன்
அன்னக்கொடிக்கொருபழுதும் அடாதருள்சிறியேன் (சிவ)

புனலுடையசடையோயிது புதுமையெனத்தகுமே
மனம்நொகுதென்செய்வோ னுனையன்றியெங்குபுகுவேன் (சிவ)

விடிந்ததுபொழுதளவும் வீதியெங்குந்திரிந்தேன்
முடிந்ததிந்தநகர்முழுதும் உன்னடியர்காணேன் (சிவ)

பொது-விருத்தம்.

சிவனடியாரைத்தேடி சிறுத்தொண்டர்மனதுவாடி
தவமதுபொய்யோயெந்தன் தலைவிதியிதுவோவென்று
அவனியில்முழுதும்வோடி அடவியைநாடும்வேளை
இவரதுமனதைக்காண எம்பரன்தோன்றினானே.

சங்கமரை சிறுத்தொண்டர் அழைத்தல்.

சரணம்சரணம் சரணமையனே — சிவசங்கரர்போல்
சாமியும்மைக்கண்டுதேர்ந்தனே

தருணம்தருணம் மெழுந்துவாருமே — ஐயா ஐயா
தாளடிமைமுகத்தைப்பாருமே

கொடுக்கும்விரதம் விலகிடாமலே — ஐயா ஐயா
கொண்டால் வெகுபுண்யமுலகிலே

காலம்வீணாய் செல்லலாகுதே — ஐயா ஐயா
கரிவகையின் பாகம்சோருதே

ஞாலம்செய்ய வேளையல்லவே — ஐயா ஐயா
சமயல்செய்து நாழியாகுதே

சங்கமர்சொல்-விருத்தம்.

அழைத்ததுமெய்தான்கண்டா யாசாரக்கள்ளாகேளாய்
குழைத்திடுங்கள்ளாவீணாய் கும்பிடேன்யெழுந்துநில்லாய்
செழித்தவுன்மடத்திலேதான் செய்தநற்கரியிதென்று
வழுத்தினால்தடையேதுண்டு வகையினமுரைத்திடாயே

சிறுத்தொண்டன்சொல் பதார்த்தவகை.

ஜங்கமரேமடத்திலின்று சமைத்தகரியுரைத்திடக்கேள்
துங்கமுறுபுடலையுடன் கடலைரெண்டுங்கூட்டமுது
தங்கநிறப்பூசினிக்காய் தனிக்கரிதான்பொரிக்கதலி
திங்களைப்போல்பச்சடியாம் தினைவளமேமாதக்கனி
உங்கள்மனதிரங்குமையா உலவற்கேயமைத்தகரி
உரைத்தனின்னம் வருத்தமென்னு
சிறுத்தொண்டனென் னகத்திலேதான்
கத்தரிக்காய்பொரியலுண்டு கருணைவடைதுவட்டலுண்டு
முத்தலிலாமுருங்கைக்கனி முந்திரியின்பருப்பிவைகள்
அத்திக்கனிகூட்டுடனே ஆவினதுபால்கரியும்
நித்தனதுதொண்டரேநின் நினைவதையென்வசப்படுத்தும்
நீர்வருவீரென்மனைவி பார்த்திருப்பாள்வழிதேடி
ஆமவடைமோர்குழம்பு அருந்தனல்லஉளுந்துவடை
தாமணிபோல்முளகுவடை தொக்கதுபோல்பாயசமும்
சோமனெனதயிர்வடையும் சொல்லியின்னமனந்தவகை
ஆகுமிந்தபடிதினத்துக் காயிரம்பேர்க்கமுதளித்தேன்
அப்பரேபின்னொருவருக்காய் மெய்சலித்தயென்கொடுமை
ஆரறிவார்பரனையன்றி கருணைவைத்துவாரும்சுவாமி

ஜங்கமராகிய சாமிசொல் விருத்தம்.

ஆடாபாவியிந்த அனியாயமுலகிலுண்டோ
பாருளீசனர்தன் பத்தரையெல்லாங்கொன்ருய்
ஊரினில்மருந்துபோல ஒண்டியாயிருக்குமென்னை
கோரியழைத்துபோயி கொன்றிடநினைத்திட்டாயே.

சிறுத்தொண்டன்சொல் விருத்தம்.

அறியாமற்செய்தேனிந்த அனியாயமெல்லாமையா
பிரியமாய்மனதுகூர்ந்து பேதையான்செய்யும்வாரை
தெரிவாயுரைத்திராகில் திருவுளப்படியேயின்று
பிரியனென்றுழைப்பையெல்லாம் சீக்கிரம்நடத்துவேனே.

ஜங்கமருக்கும் சிறுத்தொண்டனுக்கும் தர்க்கம்.

அன்னமிடசத்தியிருக்குதா-என்னை
அழைத்ததுவெறும்பொய்யோ உரைத்திடாய்
உன்னைத்தானேசிறுத் தொண்டனென்றுலகிலே
பின்னுமுன்னுமாகப் புரளிசொல்கின்றுரே (அன்)

சத்தியில்லாமலே அழைப்பனே-ஐயாநான்
சாப்பிடவாவென்று முழிப்பனே
நித்தம்நித்தம்பத்த ராயிரம்பேருக்கு
சுத்தமாயளித்தவன் சாமினீயொருத்தற்கு (சத்)

இத்துவயதுபிள்ளை வேணுமே-பத்தா
அறுந்தவத்தால்வந்ததாகுமே
தொந்தியிலீரைந்து மாதமாய்சுமந்தவள்
சிந்தைகலங்காமல்சந்தோஷமாய்கொய்து (அன்)

எனக்கேயொருபிள்ளை இருக்குதே-அது
யென்னாரியவித்தை கற்குதே
மனதிற்கவலைவேண்டாம்மற்ரேறென்னமுவேண்டாம்
நினவின்படியேயின்று நடத்திபுரிவேன்தொண்டு (என)

அன்னைமனமென்ன வெறுப்பாளோ-பத்தா
அறுத்தசமைத்திட பொறுப்பாளோ
முன்னுலின்றுபோது முகமனங்குளிர்ந்தாப்போல்
இன்னுளிநவரும் யேத்திபறுத்ததுதான் (என)

அறுத்துசமைத்துநான் படைக்கிறேன்-ஐயா
அடிமையுன்மனம்போலே நடக்கிறேன்

சிறிதும்கவலைவிட்டு சிறியேனென்னகமட்டும்
கருணைப்பொழிபாவிட்டால் கருத்தின்படியேகிட்டும் என

பொதுவிருத்தம்.

ஜங்கமர்கருத்தின்போலே சமைந்துநான்படைப்பேனென்று
அங்கவர்க்குறுதிசொல்லி அகமதைநாடியேதான்
மங்கையென்சொல்லுவாளோ மனமதையறியேனையோ
திங்களையணிந்தஅய்யா சிவமெனப்புலம்புவாரே,

(வ-ம்) ஜங்கமர் கருத்தைப்போல பிள்ளைக்கறி தருவேனென்று உறுதிசொல்லிவிட்டு தன்மனைவி என்னசொல்லுவாளோவென்று புலம்பிக்கொண்டு வருகிறவிதங்காண்க.

சாமாராகம்-ஆதிதாளம்-புலம்பல்.

சிவசிவாயெந்தன் தேவியானவள் சிறுவனைக்காற்காளோ விரதங்காற்பாளோ துயர்கோற்பாளோ செய்வாளோ மகனைகொய்வாளோ என்னை வைவாளோ வைவாளோ வைவாளோ.

ஜங்கமற்குநான் உறுதியாய்சொன்ன வாக்கியந்தாட்டுமோ ஜெயங்காட்டுமோ பழிநாட்டுமோ தென்னவன்றன்னை மண்ணில் வீழ்த்திய தெய்வமே தெய்வமே,

தெய்வமேயெந்தன் தேவியின்மனம் துணியவும் அறியேன் ஏதுபுரிவேன் மிகச்சிறியேன் திங்களின்சடைசங்கருயெந்தன் பங்கில்வா பங்கில்வா.

(வ-ம்) இவ்விதமாய்ப் புலம்பிக்கொண்டே ஒருபிள்ளையார் கோயிலில்வந்து பொன்னினுலுந் தங்கத்தினுலும் ஆலயங்கட்டுகிறேன் மனைவிமனதை வசமாக்கவேணுமென்று பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு வீட்டுக்குவந்து நடந்தசேதியைச்சொல்ல உடனே மனைவி சம்மதித்து சிறுளனை அழைத்துவர உத்தரவுதந்தால் அத்தருணத்தில் சிராளன்பள்ளியில் சயனித்து கினவுகண்டு திடுக்கிட்டு ஐயருக்குச்சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சிராளன் பள்ளியில் கினவுகண்டது.

அயரேநானென்னசொல்வேன் அற்புதங்களானசேதி
கண்டனேகினவுகண்டனே.

அன்னைமொழிகேட்டு என்னை தந்தைவந்தழைத்திடவுங் கண்டே
தந்தையென்னைதோளில்வைத்து தையலிடங் கொண்டுபோக
நீருட்டி சீருட்டி நேர்த்தியானபணிகள்பூட்ட கண்டனே

பட்டுமெத்திபொட்டுமிட்டு தொட்டிலிட்டுதாலாட்ட கண்டனே
தாலாட்டிஆலாத்தி தந்தையெந்தனைபிடிக்கக் கண்டனே
தந்தைபிடித்திடவும் தாயாரறுத்திடவுங் கண்டனே
கால்கரங்கள்வேறுவேறாய் கண்டதுண்டமாகச்செய்ய கண்டனே
தலையையறுத்ததுவேசார் தனிப்புறமாய்வைத்திடவுங் கண்டனே
மார்பின்கரிபொரித்து மணிக்குடல்குழம்புசெய்ய கண்டனே
சாலவேறாய்சமைத்து இருதடை தவட்டல்செய்ய கண்டனே
கால்களைவேறாய்சமைக்க கைகளைவேறாய்சமைக்க கண்டனே
பெற்றெடுத்தன்னைஎன்னைபத்தெட்டுவிதஞ்சமைக்க கண்டனே
பத்தெட்டுவிதங்கண்டேன் பண்டாரக்கிழவர்வரக் கண்டனே
வந்தவர்க்குஅன்னைதந்தை வந்தனங்கள்செய்திடவுங் கண்டனே

பொதுவிருத்தம்.

கண்டதோர்கனவையெல்லாம் கருத்துடனையருக்கு
விண்டிடும்போதுபாலன் விரைவுடன்தகப்பனை
தொண்டரும்பள்ளிசேர்ந்து தூரத்தேநிசாலக்
கொண்டுவந்தவரைப்போலே கூப்பிட்டேயழைக்கலுற்றார்.

சிறுத்தொண்டன் சீராளனையழைத்தல்,

வாடாபெனதுசெல்வமே-வளவுக்கேக
வாடாயெனதுசெல்வமே

வாடாவளவுக்கேக வாறாயனது அம்மான்
கோடாதெழுத்தாணி கொண்டுவந்தாருனக்கு (வா)

சீராளன்-வசனம்.

ஆஎன் அய்யரே என்னைபிரியமாய் பார்க்கவேணுமென்று அம்மான் வந்திருக்கிறாராம் செலவுதாருமையா சற்குருவே,

வாத்தியார்-வசனம்.

அப்படியே சுகமாப்ப் போய்வருவாயடா சீராளதேவா,

அறுத்திடத்துணிந்தாரே-மகனை சமைத்திடமுனைந்தாரே
வருத்தமில்லாமலே வாங்கிபகுரியால்
சிரமதைதுணித்துபின் காமுதலுடல்வேறாய் (அற)

பலவிதம்சமைத்தாரேபிள்ளைக்கறி-படைத்திட அழைத்தாரே
வலம்பிடமாய்வந்து வணங்கியேதொழுதேற்றி
யிலைதனிற்படைத்தேன் பெடும்பெடும்புசிப்பென்று (பல)

கும்மி.

வாரியே சோறுகறி படைத்தாளந்த மங்கைதிருநங்கை கை

யாலே சாரியதாகவே புத்துருக்கு நெய்யுந் தாரைவிட்டோடவே வார்த்துநின்றுள். 1

உடற்கழிவைத்ததே யல்லாதுபின் தலைக்கறியில்லையே தொண்டனேபார், நடக்கையுனக்கிதுவோ வெனச்சொல்லப்பின் நாயனூருந்திரு நங்கைதனே, 2

திங்கள்முகத்தாளே பெண்ணரசே தலை எங்கேயென்றுதானுங் கேட்டிடவே, மங்களமாகச்சீராளன் தலைதனை மானுஞ்சமைத்துக் கறிபடைத்தாள், 3

என்றுவாருஞ்சிறுத்தொண்டரே இப்போதிருந்து அழுதுண்ணவோர்குழந்தை, சென்று அழையுமென்றே யுரைக்கச்சிறுத்தொண்டனுமப்போது சொல்லுகிறுர், 4

ஈஸ்பரன்தந்தது ஓர்குழந்தைதனை இப்போதுமக்குக் கறியாக, காசினியெங்குந் தழைத்தோங்கக் கயிலாசர்கிருபை யதனலே,

கொண்டுவந்துகறிதான்சமைத்தே னென்குலக்கொழுந்தாகிய பாலகனை கண்டிருந்தும்பாலன் வேணுமென்றால் எந்தன் கர்த்தாவே யென்செய்வே னென்றுசொல்லி, 6

தாராளமாக நமஸ்கரிக்கச்சித்தர் சந்தோஷமாய்த் திருவாக்குரைப்பார், பாராளும்பாலகன் பேரைச்சொல்லியும் பாதையிலேநின்று தானழையும், 7

என்றுசிறுத்தொண்டனுக்குரைக்க அப்போ ஈஸ்பரன்றன்னை நமஸ்கரித்து சென்று சீராளனைத்தானழைக்கச் சிறுத்தொண்டனு மப்புரந்தானேகி, 8

முச்சந்திவீதியில் தொண்டரழைக்கவேமுன் னுகச்சீராளனேடிவந்து, அச்சமில்லாமலே பாலகனுமப்போ அய்யாயிதோவந்தேனென்றுவந்தான். 9

சிந்தைகலங்கிமெலிந்துடல்வாடியே செப்புவாரே சிறுத்தொண்டருந்தான், வந்ததோராண்டி மாதேவனல்லாமல் வேறு மாமுனியில்லையென் றேநினைந்து, 10

சந்திரசேகரனேசரணஞ் சிவசங்கரனே சரணஞ்சரணமையா இந்தவேளையினில்வந்து ரெட்சித்துநீ எங்களைக்காப்பாற்றவேணுமென்ன, 11

இப்படியாக இவர்கள் துதிக்கப்பின் ஈஸ்பரன்கூடமாய் கையினல் செப்பும்விமானம் ஒன்றைப்போவரச்செய்து சிறுத்தொண்டற்குந் திருநங்கையற்கும். 12

பாலகனைசீராளனுக்கும் இவர் பாங்கியர்தனை நங்கையர்க்கும், சாலோகசாமீபசாருபமோன சாயுச்யமென்ற பதங்கொடுத்தார். 13

சிறுத்தொண்டருக்குசொல் விருத்தம்.

சிறுத்தொண்டா வுனதுவுள்ளம் சிறுத்தொண்டா அறிந்தேனப்பா, சிறுத்தொண்டா உன்னைப்போல ஜெகமதி லெவருங்காணோம், சிறுத்தொண்டா உனதுபாலன் சிறுத்தொண்டா யிந்தாயிந்தா,சிறுத்தொண்டாபதமுந்தந்தேன்சுகமினிவாழ்வாய்தானே.

மங்களம்.

மங்களம் செயமங்களம் நித்ய
மங்களம் சுபமங்களம்

ஐங்கரக்கடவுட்குமங்களம் யெங்களறுமுகதேவர்க்கு மங்கள
மங்கைபார்வதிக்குமங்களம் மான்மழுமதிசடையர்க்கு மங்கள
சிறுத்தொண்டபத்தற்குமங்களம் செல்வசிறுளதேவர்க்கு மங்கள
அறுபத்துமூவர்க்குமங்களமிந்த அவனியிலுள்ளோர்க்கு மங்கள
வெண்காட்டுநங்கைக்குமங்கள மந்தவின்னுலகோர்க்கு மங்கள
கண்ணான்திருமகட்குமங்கள மிதைகருத்தாய்படிப்போர்க்கு மங்

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.